

Motion till riksdagen 2020/21:3892

av **Andreas Carlson m.fl. (KD)**

med anledning av skr. 2020/21:108 Riksrevisionens rapport om Polismyndighetens arbete i utsatta områden

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om användandet av brottskadeindex i polisens metodarbete för att klassificera utsatta områden och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bättre uppföljning av de interna målen hos Polismyndigheten och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillgång till kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Mot bakgrund av ett flertal riksdagsbeslut har Riksrevisionen valt att granska Polismyndighetens arbete i utsatta områden. De utsatta områdena är klassificerade enligt Polismyndighetens egna rapporter, och det råder enighet om att en stor del av polisens resurser bör fokuseras på just dessa. Exempelvis har rikspolischefen beslutat att det ska finnas en polis per 5 000 invånare i utsatta områden.

Riksrevisionen konstaterar att metodstödet för att definiera ett utsatt område har brister och delvis bygger på subjektiva bedömningar av områdets problematik. Det blir därför svårt att jämföra områden med varandra. Det Riksrevisionen kallar subjektiva bedömningar är att skattningar av problem som narkotikaförsäljning inte baseras på data utan just på hur stora problemen uppskattas vara. Skattningarna kan vara mycket olika i olika polisområden, beroende på den lokala situationen. Metodstödet behöver uppdateras. En viktig del som vi anser bör användas är ett s.k. brottskadeindex, som nyligen tagits fram för svensk räkning i en forskningsartikel i Cambridge Journal of Evidence-Based Policing.

En annan kritik som Riksrevisionen riktar är att det är svårt att följa upp målet om en polis per 5 000 invånare i utsatta områden eftersom dessa inte utgör en organisatorisk nivå inom Polismyndigheten. Ett mål som är svårt att mäta blir också mycket svårt att nå. Polisen behöver ställa upp mål som är mätbara och därmed nåbara. Detta är extra viktigt i de utsatta områdena, på grund av just deras utsatthet.

Riksrevisionen konstaterar att bevakningskameror och kroppsburna kameror är viktiga verktyg för att kunna bedriva ett effektivt polisarbete i utsatta områden. Kristdemokraterna delar den uppfattningen. Därför drev vi igenom en förenkling av regleringen av kamerabevakning. Det är därför allvarligt att över hälften av cheferna i lokalpolisområden med utsatta områden uppger att de inte har tillgång till kroppsburna kameror eller bevakningskameror. Det innebär att bevisläget för mycket allvarlig brottslighet riskerar att bli betydligt sämre och att dokumentationen av polisingripanden kommer att brista. Regeringen måste säkerställa att utbyggnaden av kamerabevakning kommer på plats. Det är också allvarligt att regeringen behållit ett flertal begränsningar i polisens användning av kameror, t.ex. bevakning med hjälp av fartkameror och begränsade möjligheter till s.k. förlängd kik, där en kamera används som en slags kikare på distans, när det saknas möjligheter att ha en spanare på plats.

Andreas Carlson (KD)

Ingemar Kihlström (KD)

Gudrun Brunegård (KD)

Tuve Skånberg (KD)

Lars Adaktusson (KD)

Mikael Oscarsson (KD)